

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เบรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนประ ภาคที่ 1 ของสถิติทดสอบชุดเจส-เลย์แมน อะไลนเม็น (Hodges-Lehmann Alignment test) เมื่อใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่ามัธยฐาน (median) ค่าเฉลี่ยหริมต์ (trimmed mean) และ ค่าเฉลี่ยวินโซไซรช์ (Winsorized mean)

ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

1. สังเกตการแจกแจงของประชากรเป็นแบบปกติ (Normal Distribution)
2. แผนการวิจัยเชิงทดลองเป็นแบบ Nonrepeated design
3. จำนวนบล็อก (block) เท่ากับ 2 และจำนวนตัวแปรทดลอง (treatment)

เท่ากับ 3

4. กลุ่มตัวอย่างมีขนาด 30, 60 และ 90

แผนการทดลอง

การทดลองหาค่าความคลาดเคลื่อนประ ภาคที่ 1 จากผลการทดลอง (Actual Type I Error) ของสถิติทดสอบชุดเจส-เลย์แมน อะไลนเม็น เมื่อใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ยหริมต์ และ ค่าเฉลี่ยวินโซไซรช์ กារណฑแผนการทดลองโดยจำแนกตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 30 ชิ้นแต่ละเซล (cell) จะมีกลุ่มตัวอย่างเท่ากันทุกเซล ต่อ 5 โดยหากการทดลองทั้งสิ้น 9 กรณี ตามความแตกต่างของผลที่ได้รับจากการที่อยู่ในบล็อก (β)
2. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 60 ชิ้นแต่ละเซล (cell) จะมีกลุ่มตัวอย่างเท่ากันทุกเซล ต่อ 10 โดยหากการทดลองทั้งสิ้น 9 กรณี ตามความแตกต่างของผลที่ได้รับจากการที่อยู่ในบล็อก (β)

3. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เป็น 90 ชิ้นแต่ละเซลล์ (cell) จะมีกลุ่มตัวอย่างเท่ากันทุกเซลล์ ดัง 15 โดยทำการทดสอบทั้งสิ้น 9 กรัม ตามความแตกต่างของผลที่ได้รับจาก การต่อสูญในเบื้องต้น (β)

ในการทดสอบครั้งนี้ กារណฑให้ค่ามัชณ์เลขคณิตของประชากร (M) เท่ากับ 500 สานรับค่ามัชณ์เลขคณิตที่น้อยที่สุด และค่าความแปรปรวนของประชากร (s^2) เท่ากับ 100 และกារណฑ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุเป็น 2 ขนาดศักดิ์ $\alpha = .05$ และ $\beta = .01$

วิธีดำเนินการทดสอบ

การทดสอบครั้งนี้ใช้เทคนิคโมพาร์คาร์โลซิมูลเรซั่น โดยแต่ละกรัมก้าวหน้าให้คอมพิวเตอร์ จำลองการทดสอบ 4,000 ครั้ง ในแต่ละครั้งก้าวหน้าให้คำนวณค่าความคลาดเคลื่อน ประเกท ที่ 1 ของสถิติทดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน ออนไลน์เม็นท เมื่อใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่า มัชณ์ฐาน ค่าเฉลี่ยหริมต์ และค่าเฉลี่ยรินโซไรซ์ ตามขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ $\alpha = .05$ และ $\beta = .01$

โปรแกรมที่ใช้สานรับการทดสอบครั้งนี้ใช้ภาษาฟอร์TRAN 77 (FORTRAN 77) และ ใช้กับเครื่อง IBM 370/3031 ในระบบ OS/VS1

สรุปผลการทดสอบ

ผลสรุปความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเกท 1 ของสถิติทดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน ออนไลน์เม็นท เมื่อใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่ามัชณ์ฐาน ค่าเฉลี่ยหริมต์ และค่าเฉลี่ยรินโซไรซ์ เป็นตั้งตารางสรุปผลการทดสอบตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนความคลาดเคลื่อนบรรبغที่ 1 ของสเก็ตท์ทดสอบเจส-เลย์แมน
อะไลน เม็นท เมื่อใช้รีชการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วย ค่ามัชยฐาน ค่าเฉลี่ยหริมด
และค่า เฉลี่ยรินโซไซรช์ จำแนกตามความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อน²
และขนาดกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการ ถ่วงน้ำหนักข้อมูล	ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05									
	ควบคุมได้			ควบคุมไม่ได้			รวม			
	$T = \infty$			$T > \infty$			$T < \infty$			$T = \infty$
	5	10	15	5	10	15	5	10	15	$T \neq \infty$
MED	9	9	9	-	-	-	-	-	-	27
TRIM	9	9	9	-	-	-	-	-	-	27
WINSO	9	9	9	-	-	-	-	-	-	27

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการ ถ่วงน้ำหนักข้อมูล	ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01										
	ควบคุมได้			ควบคุมไม่ได้			รวม				
	$T = \infty$			$T > \infty$			$T < \infty$			$T = \infty$	
	5	10	15	5	10	15	5	10	15	$T \neq \infty$	
MED	-	9	9	-	-	-	9	-	-	18	9
TRIM	6	9	9	-	-	-	3	-	-	24	3
WINSO	4	9	9	-	-	-	5	-	-	22	5

† ต่อ ค่าความคลาดเคลื่อนประ เกทที่ 1 จากการทดสอบ

ผลจากตาราง สรุปผลการทดสอบตารางที่ 5

ความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประ เกทที่ 1 ของสิทธิทดสอบ ชุด เจส-เลบ์แมน อะ ไลนเม็นท เมื่อใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลที่แตกต่างกัน 3 วิธีจากผลการทดสอบครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

1. วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่ามัชยฐานหาให้สเกติททดสอบชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุ 45 กรัม ใน การทดสอบทั้งสิ้น 54 กรัม และควบคุมไม่ได้ 9 กรัม ความคลาดเคลื่อนที่ควบคุม ไม่ได้ทั้งหมดเป็นประเภท $T < \infty$

2. วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่า เจสีย์ทริมต์ หาให้สเกติททดสอบชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุ 51 กรัม ใน การทดสอบทั้งสิ้น 54 กรัม และควบคุมไม่ได้ 3 กรัม ความคลาดเคลื่อนที่ควบคุมไม่ได้ ทั้งหมดเป็นประเภท $T < \infty$

3. วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่า เจสีย์วินโซไซร์ชต์ หาให้สเกติททดสอบชุดเจส เลย์แมน อะไวนเม็นห สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับขนาดความคลาดเคลื่อนที่ ระบุ 49 กรัม ใน การทดสอบทั้งสิ้น 54 กรัม และควบคุมไม่ได้ 5 กรัม ความคลาดเคลื่อนที่ ควบคุมไม่ได้ทั้งหมดเป็นประเภท $T < \infty$

อภิรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการทดสอบในภาพรวมได้ว่า เมื่อขนาดความ คลาดเคลื่อนที่ระบุในระดับ .05 วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วย ค่ามัชยฐาน ค่า เจสีย์ทริมต์ และค่า เจสีย์วินโซไซร์ชต์ มีผลต่อค่าความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของสเกติททดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วย ค่าประมวลผลแห่งของประชากรทั้ง 3 ชนิดนี้ หาให้สเกติททดสอบชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห สามารถควบคุมความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับ ขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุ ทุกราย แต่เมื่อขนาดความเคลื่อนที่ระบุในระดับ .01 วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลด้วยค่ามัชยฐาน ค่า เจสีย์ทริมต์ และค่า เจสีย์วินโซไซร์ชต์ มีผลต่อค่าความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของ สเกติททดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห แตกต่างกัน กล่าวคือ วิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูล ด้วยค่า เจสีย์ทริมต์ หาให้สเกติททดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน อะไวนเม็นห สามารถควบคุมความ คลาดเคลื่อนได้เท่ากับขนาดความคลาดเคลื่อนที่ระบุได้ที่สุด รองลงมาคือ ค่า เจสีย์วินโซไซร์ชต์

และค่ามัธยฐานตามลำดับ ซึ่งความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้จะ เกิดขึ้นเฉพาะแผนการทดสอบที่กำหนดให้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 30 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาด้านการคำนวณหาค่าประมาณทั้ง 3 ชนิด จะพบว่า ค่ามัธยฐานเป็น ค่ากลางที่แบ่งชื่อมูลออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆ กัน ตามเกณฑ์ ความมาก-น้อย ส่วนค่าเฉลี่ยหรือมรด เป็นค่าเฉลี่ยของชื่อมูลที่ได้หักจากการตัดชื่อมูลที่ต่ำกว่าค่าว่าไอล์ที่ 1 และสูงกว่าค่าว่าไอล์ที่ 3 ออกไปแล้ว สำหรับค่าเฉลี่ยรินโซไรซ์ เป็นค่าเฉลี่ยของชื่อมูลที่ได้จากการแทนค่าชื่อมูลที่ต่ำกว่า ค่าว่าไอล์ที่ 1 ด้วยค่าของค่าว่าไอล์ที่ 1 และแทนค่าชื่อมูลที่สูงกว่าค่าว่าไอล์ที่ 3 ด้วยค่าของค่าว่าไอล์ที่ 3

จากการวิจัยข้างต้น ประกอบกับวิธีการคำนวณหาค่าประมาณทั้ง 3 ชนิด ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ค่ามัธยฐานมีวิธีการคำนวณที่ง่าย สะดวกและไม่ยุ่งยากซับซ้อน อีกทั้งในสภาพ การวิจัยเชิงทดลองทางพฤติกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างไม่มากนัก และใช้การคำนวณ ด้วยมือ ดังนี้ผู้วิจัย ควรเลือกใช้ค่ามัธยฐานในการถ่วงน้ำหนักชื่อมูล

ในงานวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ จะเห็นว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกลุ่มสุ่ม เป็นแบบแผนการทดสอบ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้มากแบบแผนหนึ่ง ที่นี้เนื่องจากข้อดีที่ว่า เป็นแบบแผน การทดสอบที่มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนได้ดี โดยใช้หลักการของการจับคู่ ซึ่งจะส่งผลให้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกลุ่มสุ่มมีความแม่นยำในการทดสอบสมมติฐานสูงกว่าการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว สำหรับในด้านของชื่อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ กลุ่มสุ่มนี้จะต้องเป็นชื่อมูลที่จัดอยู่ในระดับการวัดมาตราอันตรภาค หรือมาตราอัตราส่วน แต่ งานวิจัยในปัจจุบัน พบว่า มีตัวแปรบางประ เกทที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาและไม่สามารถวัดออกมา ถึงมาตราอันตรภาคที่แท้จริงได้ เช่น ความสามารถทางด้านการวางแผน การคิดลายมือ การเขียนความเรียง ร้อยกรอง พัฒนาการทางด้านเพศชีวี พลานามัย งานทางด้านศิลปะตลอด จนถึงงานฝีมืออื่นๆ ด้วยแบบแผนที่จัดอยู่ในมาตราการจัดอันดับ เท่ากัน ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้วิจัยควรเลือก ใช้สถิติทดสอบ ชุดเดส-เลย์แมน ออนไลน์เน็ท แทนการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ เกทดังกล่าวแล้ว พบว่า คะแนนเหล่านี้จัดอยู่ในมาตราการจัดอันดับ เท่ากัน ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้วิจัยควรเลือก ใช้สถิติทดสอบ ชุดเดส-เลย์แมน ออนไลน์เน็ท แทนการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ

กสุ่มโดยก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยควรพิจารณา เสือกใช้ค่ามัธยฐาน เป็นตัวถ่วงน้ำหนักข้อมูลอันจะทำให้ผลการวิจัยมีประสิทธิภาพ ตามที่ต้องการ

ชื่อ เสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

ก. การเสือกใช้รีชีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลของสถิติทดสอบ ชุดเจส-เลย์แมน ออนไลน์ เมื่อกลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มจากประชากรที่มีสักษณะการแจกแจงแบบปกติ จำนวนบล็อกเท่ากับ 2 จำนวนตัวแปรทดสอบเท่ากับ 3 และ กลุ่มตัวอย่างมีขนาดอยู่ระหว่าง 30-90 ผู้วิจัยเสนอว่าควรใช้ค่ามัธยฐาน เป็นตัวถ่วงน้ำหนักข้อมูล

ข. ข้อเสนอแนะ เพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลของ สถิติทดสอบชุดเจส-เลย์แมน ออนไลน์ เมื่อสานหัวแบบการวิจัยเชิงทดสอบที่จำนวนบล็อก หรือจำนวนตัวแปรทดสอบมีขนาดต่างๆ ที่นอกเหนือจากการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้ เพื่อมสรุปสานหัวใช้ในงานวิจัยให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาวิธีการถ่วงน้ำหนักข้อมูลของสถิติทดสอบชุดเจส-เลย์แมน ออนไลน์ เมื่อประชากรมีการแจกแจงแบบต่างๆ ที่นอกเหนือจากการแจกแจงแบบปกติ

**คุณวิทยุทรัพยากร
วิจัยการสอนทางวิทยาศาสตร์**